

עושה הלהיים

אססיק לקרוא את העתון עד למחרת יום הבחירות, אמר אורח נבון, שהתעניף משורת הנספחים, שמילאו את העמודים במשך השבוע. יתכן ולא היו חשודות, לוא נתפרסמו 3 חדשים לפני כן, או אחרי כן, אולם גם לאורח התמים ביותר קשה היה להימנע מהסתל חשד בוריוותם של עתונאים ושרים. שגילו — בריוק ברגע המתאים של פתיחת המערכה המפלגתית — כי הגנב השומם שופע אוצרות, כי יתחילו להפיק מאבנים את הנפט, שעוד אתמול היה בגדר ... ש... ש...

גם בקצה השני של המדינה התרחשו מאורעות, שעוררו תגשות טובים בלב הציבור. בהחלטה להתחיל עוב במפעלות ישוב החולה, נכנסה הממשלה בפססון עם הצבא הסורי.

מובן שמקרים אלה לא יכלו, שלא להשפיע על מאון הסיכויים של הבחירות. כעושה להטים מדופלם פשט בי. גיי. במחיי יד אחת את בגדי ראש הממשלה, שחול להיות אהוד על חוגים מסוימים, לבש את בגדי שרהבטחון, שכל החוגים מעריצים אותו. למרות שמקור היריות בעמק החולה לא נתברר די צרכו לאדם בתל-אביב הרחוקה, הרי להבות הסכסוך החדש שימשו רקע מרומם לשאגותו של האיש, שעמד על במת מוגרבי, דיבר על גורל קרתגו והצלבים.

חודת האומה

קמצן אושלים

מה? אני מבקש אות, שכל טבח ושוטף כלים בשקים יקבל אותה? לעצ בבוז נכה-מלחמה אדום-שער, כשקרא את הידיעה. הוא לא היה היחיד שחשב כך: ההר השגיא של גבורת החיות הוליד עתה עכבר מצומק של תודה ציבורית.

בתום המלחמה החליטה ועדת-קצינים על שורה של אותות לגיבורי חזית ולמצטיינים בעורף, ליחידות מצטיינות, לפצועי קרב. הצעות אלה נפטלו בשקט. במקומם בא עתה אות-קוממיות, שיפאר כל אדם, ששרת 4 חדשים תמימים (או פחות) בצה"ל, בימי המלחמה. סקיד, שחיים כסא בתל-אביב, דינו ככובש הקסטל.

העוקץ האמתי: האות לא בא כלל מתוך הרגשת הצורך להודות למישהו. כמו אות גיבורי ישראל, שניתן לתריסר, אשר נבחרו במקרה מתוך מאות הגיבורים, בא גם את זה, כדי לפאר את הטכט של יום העצמאות.

דומה המדינה לקמצן, שהיסס לשלם את חובו במטבעות זהב, מצדף פתאום את השוק בשטרות-נייר חסרי-ערך. אמנם גם בעמים אחרים קיימים אותות-הצטיינות. בז לימ". אולם לאלה נוספת שורה של אותות בעלי משמעות עמוקה: "גלב ויקטוריה" הבריטי, "לב ארגמן" האמריקאי.

שום חייל, המכבד את עצמו, אינו רוצה במחסן-הפח התלוי בחזהו של גנרל-אסנאי סובייטי, או ב"סלטה-ירוקה" המפאר מדין של קולונל משרד ארוטיקאי. אולם מה חושב נבלו חייל, שהציל בגבורתו עמדה ליד גנבה, הציל בהקרבה עליונה חי חבר בלטרון, כשעליו להגיש היום בקשה לאות-הקוממיות?

אומה המקמצת בתודתה כמלוכה-ברבית מזדקן, טרפה שלא תמצא מי להודות לו.

הכנסת

ברזל, נחושת, כסף

בחזן לבלבו פרחי האביב, באולמות — נאומי הבחירות. כשחלה משה שרת, יצא בי. גיי. לאולם מוגרבי בתל-אביב, נאם לפני קהל הבחירות נאום בן-גוריוני מובהק — מבריק, מרומם וחסר, בהלקו, יסוד מצויאות. לקהל השומעים הבטיח, כשרעמת שערות השיבה שלו מתנופפת דרמטית, הפקת מח-צבים בגבו: ברזל, נחושת.

מספר קורא עתונים, העוקבים אחר

המתרחש, וזכרו, כי המועצה המדעית קבעה לפני חדשים מספר, כי כמויות המחצבים בארץ מעטות, מתרכזות במקומות שאינם עושים את הנקתן כדאית, מבחינה מסחרית. "דבר" נגד קפלן: בדומה לכך סיים אליעזר קפלן, שר האוצר, את תשובתו בדיון התקציב. תוך חדשים מעטים, הבטיח, כשמיתרי קולו מכונים בעצמה רבה לעבר קהל הבוחרים, בעלי הקולות, יהיו הזמנים הקשים מאחורינו, תחול הטבה מתירה במצב המשק. ליתר תוקף קבע, כי פסגת ההר כבר נראית לנגד עיניו (ראו הלן: המשלה).

דבר, יומן מפא"י ועיתון הממשלה למעשה, הצטער מאד, אך לא קיבל את דבריו של שר האוצר המפא"י. כעבור יד-מים יצא במאמר ראשי, בו הוכיח לציבור, כי תוך ארבעה חדשים יעלו מאה ועשר רים אלף עולים, מעיראק, רומניה וצפון אפריקה ארצה, יודקקו למלאי המוגבל של המדינה.

כיוון ששכה ליום את להטוטי הבחיי-רות, קבע: נצטרך להקטין את המנות הק-טנות, עוד יותר.

ח"כים בעד תקציב: הכנסת יש

בה שתיים עשרה שעות, מתשע בבוקר עד אחת עשרה בלילה (שעתיים הפסקת צה-ריים), הישיבה הארוכה ביותר בתולדות הכנסת הראשונה, דחתה את מאה הסתיי-גויות, לא התעכבה על כל צעד ממש, הי-כול לשפר את מצבה הכלכלי של המדינה, מיהרה לקבל חוק תקציב לשישה חדשים, המסתכם ב-78,55 מיליון ל"י (43,5 מיליון — תקציב רגיל, 35 מיליון — תקציב פי-תוח).

מריבוי הצבעות נתבלבל אף בי. גיי. כשי-עלתה הסתייגות מיעוט פרוגרסיבית, הס-תכל לעבר שר המשפטים, רוזן, הרים את ידו, נוכח בטעות, חזר בו.

חברו למפלגה, יהוד (חברת חזונה) סמיי-לנסקי נתייע, הביע את דעת הח"כים: "נצביע בעד ללכת לישון".

לבסוף חודשה לשעה קלה הקואליציה הטרומם משרית, בקולות מפא"י והחזית הוותית נתקבל חוק התקציב, שבעים וש-תיים שעות לפני סיום השנה הכספית. מפניני הדיון:

כשהתלוננו וציגו חרות והציונים הכי-לניים על ריבוי הפקידים במנגנון, יצא דוד צבי פוקס, יו"ר ועדת הכספים, ונתייע במגלת אסתר: כאשר אחשוורוש ציחה לח-פש נערות טובות מראה, הקים מנגנון מיוחד — "ויסקוד המלך פקידים". אהרן ציולינג, ראש מפ"ם, בעל ידיעות תנייכות,

פגישה בנכוד מוריה * בביתה, טיפות דם

לא נרתע: ידוע, טען, כי אחשוורוש היה מלך טיפש.

כאשר נסתים הדיון על תקציב המדי-נה, שעה לפני חצות, תבע אברהם הרצ-פלד, אהוב ההתיישבות העובדת, וח"כ מפא"י להשמיע את ההמנון הלאומי — התקחה. יו"ר הכנסת התנגד להתלהבות היתירה, לא קיבל את הבקשה.

הבחירות

יום בחודש יולי

ישראל רוקח ליטף את סנטרו הכסול, הביע את חששו, כי כמה ממלגות אינן מעוניינות בבחירות כלל. הח"כים היושבים * שוטרי ישראלי וערבי פלסטיני הסומר על גבול האזור הספרו, בשרות או"ם.

בועדת החוקה, הצריכה להכין את חוק הבחירות, מניע הגלגלים, לקריאתו הרא-שונה, ישבו כמה שעות בשבוע, ניהלו דיונים ממושכים על פרטים חסרי חשיבות ועיכבו, מלאכותית, את סיום הניסוח.

כשקם בכנסת ותבע להחיש את פעולת הוועדה, לקבוע, לפחות, יום בחירות שאליו יכחוו ההכנות הטכניות נסתייע, במפתיע, במאיר ארגוב, הח"כ המפא"י.

לבסוף הציעה הממשלה את ו' בתמוז, העשירי ביולי, כיום הבחירות, החליטה לערוך דיון על כך במליאת הכנסת.

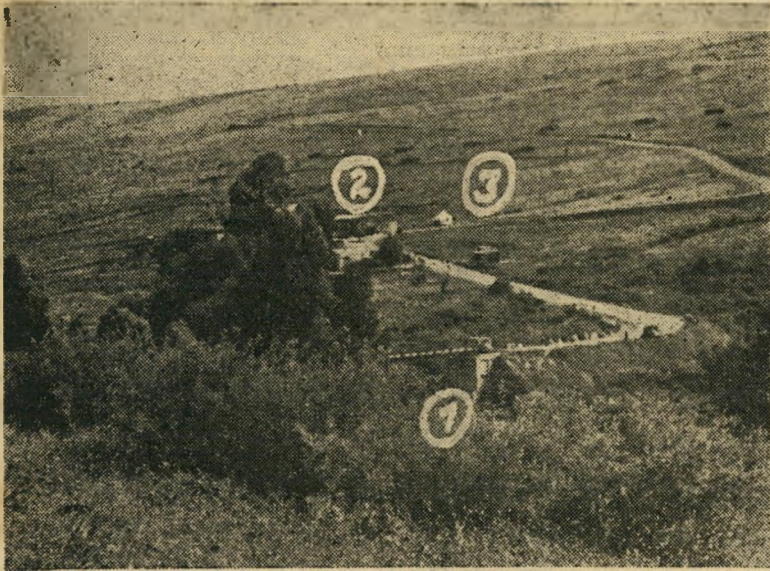
יודעי דבר לא ציפו לסיים קריאתו השנייה של חוק הבחירות, שהיא אישורי

החיתולים, הנעלים, הרהיטים, המסמרים, הבשר והסוכר, אשם, אשם הספטר. יש המדברים כבר בגלוי כי הממשלה תפתח מחסנים ממשלתיים לריכוז התוצרת ושיחוקה הצורך הישר, למען המסכנים, שאינם רשומים בחשבוי לצרכן ובצרכי-ניות תנובה.

המשק

הגברת באדרת אחרת

"ממשלה ארוכה!" גידף תייר אמרי-קאי שמנמן, נושא מצלמה, כשחזר מן הקריה. הוא הביא עמו 1000 דולאר, בשדה התעופה החליף 100, קיבל תמורתן לפי

גשר בנות יעקב בנביל מוריה ישראלי: 1) הגשר על הירדן, המסתן את חגבול. 2) בית המכס הסורי, בו חונים החיילים שסעבר לגבול. 3) הכביש המוביל לדמסק ולעמדות הסוריות.

השער הרשמי, 36 ל"י, למחרת היום הלך לקריה, החליף 100 דולר לפי השער של יבוא-ללא-תשלום, קיבל תמורתם 110 ל"י. לשוא הסבירו לו שאלו שתי מחלקות שר-נות "זו אותה ממשלה", התרגש, "זוהי רמאות ארוכה..."

כשהחל הדבר להשפיע השפעה שלילית על תנועת התיירות, מקור חשוב לדולרים, נמצאה תחבולה: מעתה יקבלו התיירים לירות בשער נמוך יותר. אולם כדי להי-מנע מהסכוכת פסיכולוגית, הונהג סידור מיוחד במינו: בזמן החלפת כספיו יקבל התייר מכתבי אשראי מיוחדים, שעל פיהם תוענק לו הנחה של 25% בתשלומי הטי-לון, ההארכה, נסיעות, קניות סחורות בה-גויות לתיירים וכי. בעלי בתי המלון אי-הסוחרים יקבלו בחזרה את ה-25% בכסף, כשיכניסו את מכתבי האשראי לאפ"ק. בסייה: אותה גברת באדרת אחרת, ורק התס-בוכת נוספת.

האוצר מקחה על ידו כך להגדיל את הכנסותיו, אולם יודעי דבר מביעים ספקות אם צעד זה ישפר את דרכי סנינת הדול-רים מהתיירים.

אין זה בגדר סוד שהישראלים היוצ-אים לחו"ל כשביים 5 לירות, מצטיידים בארצות שונות במטבע חוץ על יסוד טרני-ספרים מפורסמים. התיירים מעדיפים להצ-טייד בלירות ישראליות במחיר 70 סנט הלירה במקום 2.80 דולר. יקשה מאד לשכ-נעם שהפסד של 400% הוא מעשה ציוני.

כשעים

מת באום תיאורטי

כששקעה השמש, חוזר הנער מביני-שבט אבו ספיטן למחנה, דרומה לבאר שבע. באותו יום יצאו לסייר בסביבה, ביקרו במחנה בידואי אחר. עברו הנערים על יד באר עזובה, כשלפתע שמע אחד מהם גניחות בוקעות מבטן האדמה. הם הציצו לתוך הבאר ולא ראו מאומה. עברה שעה קלה ושוב נשמעו הגניחות, הפעם היה ברור כי הקול בא לא מתוך הבאר, אלא ממרחק קטן מהמקום. הנערים החלו לחפש ומצאו במרחק של עשרה מטר מהמקום בור סתום, שמתוכו עלו הגניחות.

אצו הנערים למחנה והוריעו על כך להוריהם. עם רדת החשכה באו כמה מאנשי השבט למקום, החלו לחפור, בעומק של קרוב לארבעה מטר מצאו את הנער עבי

הסופי, במושב כנסת זה, ושיימשך שבועיים בלבד, לפני יציאתו לפגרת פסח. הביעו את חששם המבוסס לקבלת החוק בשלהי מאי. המסקנה: גם אם ייקבע העשירי ביולי, רשמית, כיום הבחירות, לא תאפשר עריכת הבחירות באותו יום, תידחה לטוף החדש או, אפילו, למחצית אוגוסט.

בסוף השבוע הביע פנחס רוזן, שר המשפטים הייקי, דעה ספקנית על קיום הבחירות תוך שלושה, ארבעה חודשים. עסקנים מפלגתיים שעיינו בלוח ראו, כי אחר החדש אוגוסט, בא החדש ספטמבר.

המשלה

שנחת האורח העצוב

מתי יקבע, סוף סוף, מועד הבחירות לכנסת? שאל עתונאי ידוע את אחד מרא-שי המפלגה השלטת, בין נגיסת כריך דג מלוח ולגימת כוס תה בסכרין. כשארצות הברית יאשרו סיוע של 150 מליון לישראל — ענה הנושאל בפנים שוי-חקות, אך בקול רציני ביותר.

שוב הפתיע בי, גיי, בתכסיס איסטרטגי מחוכם. אנשי מפלגתו, שחשבוהו קל-דעת, כשהחל קורא לבחירות חדשות, הבינו רק עתה את חשיבותו.

כשהגיש אבא אבן, לפני שבועיים, את בקשתו לקבלת הענקת 150 מליון דולר, היה בטוח מראש שהממשלה האמריקאית כבר הסכימה לתת אותה, וכי האישור הי-פורמלי אינו אלא ענין של זמן.

בינתיים, כיהודים טובים, כבר החלו אנשי הממשלה ללחץ כסף, לפתוח אשראי על חשבון הענקת, שטרם אושרה רשמית חיטה, מספוא, עורות, עצים, אריגים ירמזו ארצה, ישמחו את האורח העצוב, שקיבתו ויקה, מוזהו ריק ומרתו ציונית-כללית.

הבחירות יגיעו לקול תופי המלחמה ב-שוק השחור, כשבי. גיי, עצמו, כגנרל עטור צהון, יוביל את המסע. אם נבשל, לפני חצי שנה, המסע הראשון, מפני שאי-אפשר היה לחסל את השוק השחור כשאין שוק לבן, הרי הפעם יהיה המצב שונה. או-היו בשוק 70 מליון נקודות הלבשה, 50 מליון נקודות הנעלה, שלא היה להן כסוי, הפעם תהיה המלחמה מלחה זרם של סחור-רות לשוק הלבן.

הסך הכל: אפשר יהיה להוכיח מי אשם בכל הצרות: בחוסר השמן, המרגרינה,